

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Zijt mijner stem gehoorzaam, en doet dezelve, naar alles, wat Ik ulieden gebiede; zoo zult gij Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot eenen God zijn.

Jer. 11 : 4b.

No. 20.

15 October 1903.

8ste Jaargang.

HOLLAND'S AANMOEDIGENDE TOESTAND.

Redevoering door President FRANCIS M. LYMAN gehouden in de
Algemeene Conferentie te Amsterdam (morgenvergadering),
den 16 Augustus 1903, in de zaal *Odéon*.

(Speciaal voor de STER.)

Het geeft mij groote blijdschap, mijne broeders en zusters heden hier te ontmoeten, en ik bid dat dezelfde goede geest mij moge geleiden, die mijne broederen geleid heeft. Het is zeer aanmoedigend in onze werkzaamheden, wanneer wij zooveel volk kunnen ontmoeten als wij vandaag ontmoeten. Wanneer wij beginnen te beseffen dat er zoovelen van het volk zijn, die de waarheid aangenomen hebben, dan, zeg ik, dat wij ons voornamelijk aangemoedigd gevoelen, omdat het nog al moeilijk is menschen te vinden die deze boodschap willen aannemen, omreden dit Evangelie niet populair is. Buitendien is het een zeer moeilijk Evangelie, om het volkomen na te leven, want de Heer heeft eigenaardige eischen gesteld aan zijn volk. Hij heeft bepaald ten eerste, dat de mensch bereid moet wezen alle zonde ter zijde te stellen. Ons is niet toegelaten onze harten op vader, moeder, vrouw of kinderen te stellen; het is ons verboden onze harten te stellen op de rijkdommen van deze wereld, en inderdaad is het ons niet toegelaten ons eigen leven te beminnen boven het Evangelie. Vandaar dat ik zeg, dat het Evangelie van Jezus Christus een zeer moeilijk plan is. Het vereischt nauwgezetheid van alle menschen, want van nature beminnen wij de dingen welke door den Heere verboden zijn. Dat komt van onzen gevallen staat, en van dezen staat en toestand is het 't verlangen van den Heere ons te verlossen. Het Evangelie, waarvan ik nu spreek, is gedurende vele eeuwen niet onder de menschenkinderen geweest. Vele van

de beginselen zijn van tijd tot tijd aan de kinderen der menschen voorgesteld geworden, maar het volle plan des levens is niet onder de menschen geweest. Zelfs de organisatie van de kerk, zooals wij van onze broederen vernomen hebben, de Kerk van Jezus Christus, is niet onder de menschenkinderen geweest. Want vanaf de dagen van den Heiland tot op de dagen van den profeet Joseph Smith hebben wij geen verslag van de Kerk van Jezus Christus op deze aarde. Er zijn zeer veel vormen van godsdienst geweest, en de wereld is wel gevuld geweest met goed volk en velen van hen hebben geleefd volgens het licht dat zij ontvangen hadden. Maar de wereld is in duisternis geweest sinds de Apostelen ontslapen zijn, dat is in zooverre als het volmaakte en levende plan van zaligheid betreft. En gedurende al deze eeuwen is de mensch in de war gebracht geworden, men is niet zoover gebracht geworden om van oog tot oog te zien, niet genaderd tot de eenheid des geloofs, omdat het Evangelie niet geweest is onder de kinderen der menschen. En er is een zeer gewichtige reden, waarom het niet onder hen geweest is. De reden is dat de wereld niet de dienstknechten Gods verdragen wilde. Zij wenschte zelfs den Zoon van God niet te verdragen, nog veel minder Zijne vertegenwoordigers. De Heere stelde de herstelling van het Evangelie achttienhonderd jaren lang uit en de mensch is overgelaten geworden aan zijn eigen keus om te handelen. Studenten van de Schrift hebben zich beijverd om alles te bestudeeren wat mogelijk was, maar zij hebben gewerkt onder eene noodlottige tegenwerking, want zij hebben gewerkt zonder den Geest des Heeren. En indien de wereld voortgegaan zoude zijn in denzelfden toestand millioenen jaren lang, zoude de natuurlijke wijsheid des menschen nooit den weg gekend hebben. Het Evangelie is hersteld door den Vader en de toebereide weg is dat de mensch vergeving van zonden kan ontvangen. Nu de Heer de gepaste wijze om een verbond te sluiten geopenbaard heeft, zijn er slechts zeer weinig menschen, die dezen engen en nauwen weg willen bewandelen, te vinden. Gij zoudt u voorstellen dat het volk zeer verblijd zou wezen als de weg aangegeven werd, maar dit is niet het geval, want er zijn vele moeilijkheden die hen tegenstaan: de gevallen staat van den mensch, zijn liefde voor het kwade, zijn liefde voor rijkdom, zijn liefde voor eigen plezier en de dingen die zich in de wereld bevinden, waarop hij zijn hart kan stellen. Want de mensch moet bereid wezen deze dingen te verlaten, anders kan hij niet de discipel van den Heere Jezus zijn.

Daarom zeg ik, het is zeer aanmoedigend zooveel menschen te zien, die den moed hadden dit onpopulaire Evangelie te ontvangen, want gij hebt uzelf eigenlijk openbaar gemaakt. Gij strijdt voor den Heere. Gij hebt geluisterd naar wat de Heer gezegd heeft. De geest des geloofs heeft een aanvang gekregen in Uwe zielen, en de vrucht van dat geloof is Uwe bekeering en de doop tot vergeving Uwer zonden. En gij hebt ontvangen den Geest des Heeren. Uwe harten zijn volkomen tevreden gesteld geworden,

omdat de Heer door Zijn Geest tot uwe zielen gesproken heeft. Hij heeft getuigenis gegeven aan uwe harten, aangaande de waarheid van dit Evangelie.

Nu, hoe groot zijn de zegeningen van de Heiligen der Laatste Dagen, want zij zijn in de gemeenschap van den Heere getreden. Zij hebben den engen en nauwen weg gevonden en zij weten het. Het is niet genoeg dat wij het *gelooven*, maar wij *weten* het. Het is niet voldoende voor het hart des menschen om alleen geloof te hebben. Men wenscht overtuigd te wezen en zeker te zijn. Men wenscht alle twijfel en misverstand verwijderd te hebben. Want de ziel des menschen heeft een ernstig verlangen om zekerheid te hebben, den weg te kennen waarin zij wandelen moet, en dan te weten waarheen zij gaat. Zij wenscht te weten wat zij zal genieten in het hiernamaals, en opdat zij tevreden moge zijn met wat zij hiernamaals ontvangt, is het natuurlijkerwijze noodig hier reeds een weinig van hetzelfde te genieten. En zij zal tot het besef en het begrip gebracht worden van wat de Heer voor haar heeft weggelegd. Vandaar dat ik zeg: ik dank den Heer, dat ik zoovele Heiligen der Laatste Dagen zie. Want het is een zekere getuigenis voor mij dat de Heer in Holland geweest is, dat Hij gewerkt heeft met Zijne knechten, en dat Hij uwe oogen geopend heeft. De schillen zijn er van afgevallen, want gij allen waart in de duisternis vóór dezen tijd. Gij hebt niet altijd deze getuigenis bezeten die gij nu bezit. Iets nieuws en frisch is nu tot U gekomen. Gij zijt nu tot rust gekomen om te weten wat de waarheid is. Nu, uwe voornaamste begeerte en uwe hartewensch zou wezen, volgens de waarheid te leven. Want de Heere beveelt dat gij een zedelijk volk zijn moet. Gij moet een oprecht volk zijn. Gij moet een loyaal volk zijn. Gij moet een onderdanig volk wezen, onderdanig aan de wetten van het land. Gij moet de wetten van het gouvernement van uw land eeren. Want de Heer zal u niet ondersteunen in iets wat verkeerd is. Gij zoudt het leven van een Heilige der laatste Dagen moeten leiden. Gij behoeft te wandelen in de voetstappen van uwen Heiland. Gij zult den Heer met geheel uw hart liefhebben, uw broederen als u zelve. Gij behoeft oprecht te wezen tegenover alle menschen, want alle mannen zijn uwe broeders en alle vrouwen zijn uwe zusters. Zou iemand zijn broeder of zuster verkeerd aandoen? Iemand die dat doet is een onrechtvaardig en onbehoorlijk wezen. Zoodanig mensch zou niet toegelaten kunnen worden in de gemeenschap des Heeren. De Heer heeft in deze dagen de noodzakelijkheid van al deze dingen openbaard. Wij hebben dit voorrecht boven de wereld, want de Heere heeft direct tot ons gesproken. Wij bezitten eveneens de handelingen van God met de Nephieten op het Westelijk Vasteland. Wij hebben de leerstellingen welke Hij onder hen instelde toen Hij zich onder hen bevond. Wij hebben deze dingen boven de wereld. En wij bezitten den Bijbel en de uitlegging derzelve, want wij bezitten den geest der uitlegging. De menschen in de wereld bezitten den Bijbel, en zij beminnen hem, maar zijn niet bevoorrecht

geworden met den geest door welken de Bijbel verklaard kan worden. Dat kunt gij heel best bespeuren, Heiligen der laatste Dagen, dat wij bij den Bijbel den Geest bezitten door welken hij te voorschijn is gekomen. Wij hebben de Nephitische geschriften met de handelingen van God. Wij hebben eveneens de openbaringen van den Heere Jezus Christus in deze eeuw. En bovendien en boven dit alles bezitten wij de levende orakelen. Wij bezitten mannen die de autoriteit van God op deze aarde bezitten, mannen welke niet spreken als de Farizeërs en Schriftgeleerden, doch mannen die spreken en autoriteit hebben om te spreken zooals God zegt, en wier woorden bevestigd en ondersteund worden door onzen Vader in den Hemel. Deze toestand moet er altijd bestaan als de Kerk van Jezus Christus op aarde is. Andere kerken en vormen van godsdienst mogen bezitten alles wat mogelijk is, en hare aanhangers handelen volgens hun geweten, zonder twijfel, maar er is niet één in de wereld die meer nauwgezetter van geweten is dan Paulus was. Gij herinnert u zijne geschiedenis, hoe hij opstond tegen de Kerk van Christus, hoe hij zich verheugde in de vernietiging van de volgelingen des Heeren. Wat was de oorzaak bij Paulus? Was hij een onoprecht persoon? Wel neen, hij was oprecht in alles wat hij deed. Doch hij was in de duisternis en vertoefde alzoo tot den dag waarop de Heiland de schillen van zijn oogen deed vallen. De wereld is in deze dagen in denzelfden toestand, als waarin Paulus toen was, in zooverre als zijne zaligheid aanging, dat hij zou gelooven in Christus' leerstellingen. Zoo is het nu evenzoo hoogstnoodzakelijk dat de duisternis der wereld verwijderd moet worden en het is om deze reden dat de Heer zich geopenbaard heeft. Hij heeft het Evangelie van den Heere Jezus Christus geopenbaard. Hij heeft den Heiligen Geest beloofd en gegeven, want buiten dezen Heiligen Geest kan niemand zeggen dat Jezus is de Christus. Zonder deze openbaring kan niemand weten dat God leeft. Zonder inspiratie van den Heiligen Geest kan niemand de dingen Gods weten. Hierom herhaal ik het: welke groote redenen hebben wij om ons te verheugen, dat er zooveel geloovigen zijn hier in Holland, wier harten vervuld zijn met liefde, en oprecht genoeg zijn, om de waarheid te ontvangen. En duizenden en tienduizenden zullen gevonden worden in dit gezegende land. Wij danken den Heere voor den toestand die zich hier bevindt. Wij danken den Heere voor uw gouvernement, de toegeyendheid van uwe wetten, de gelijkheid van rechten welke hier genoten wordt. Wij danken den Heere, dat de Nederlanden zijn een tehuis komen voor de verdrevenen en verdrukten. Dit gezegende land en volk zijn heden onder de genade van den Heere, en zij zullen aldus vertoeven, totdat zij ophouden rechtvaardigheid en gerechtigheid te betrachten.

Ik bid den Heere u te zegenen, mijne broeders en zusters. Ik bid den Heere onze vrienden te zegenen. Ik bid Hem het land en het volk te zegenen. Ik bid dat de Geest des Heeren moge vertoeven en regeeren over dit gezegende land, en dat de vrede en de genade voor immer over u moge wezen.

Ik wensch mijne getuigenis te voegen bij hetgeen de broederen gesproken hebben. Ik ben met dit werk bekend geweest bijna van zijn oorsprong af aan. Ik ben bekend geweest met al de hooge ambtenaren van deze Kerk. Ik heb omgang met hen gehad en hen persoonlijk gekend. En ik weet dat zij waren mannen Gods en vertegenwoordigers van den Heere Jezus. Zij hebben alle mogelijke opofferingen zich getroost, welke de Heer maar noodig achtte om het volk tevreden te stellen. De Heer heeft aan mij geopenbaard, als Zijn dienstknecht, dat dit werk, bekend als de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, is echt, is betrouwbaar en is van den Heere, en dat Hij het schraagt. Het is nooit genoemd geworden en zal ook nooit genoemd worden naar eenig mensch, omdat het niet gevestigd is geworden door Joseph Smith. Het werd niet gevestigd door Brigham Young. Deze en anderen zijn heengegaan, en degenen die *nu* leven en daarin hooge ambtenaren zijn zullen eveneens weggaan. Maar het koninkrijk is des Heeren en God zal het ondersteunen en bewaren van dezen tijd af aan voor immer en altijd.

God zegene u en de Heer zal u getuigenis geven dat deze woorden van Hem zijn, indien gij in nederigheid uwe knieën voor Hem wilt buigen. Dit belooft ik u in den naam van Jezus Christus. Amen.

Rotterdamsche Conferentie.

De Rotterdamsche Conferentie werd Zondag 27 September 1903 te dezer stede gehouden, en bijgewoond door President Willard T. Cannon, en Ouderlingen Iemke Kooijman en Jacob H. Trayner, van het zendingskantoor, Pres. James W. D. Hurren en Ouderlingen Nicholas G. Smith, Pieter Assenberg, Park Kenner en Orson F. Willie van de Amsterdamsche Conferentie, Ouderling Cornelis van de Graaf van de Arnhemsche Conferentie, Ouderling A. Bragonje (ontslagen), Ouderling A. Brigham Liechty (ontslagen, van de Duitsche Zending), benevens al de Ouderlingen van de Rotterdamsche Conferentie.

De vergaderingen werden geleid door Pres. Gerrit J. Kruitbosch, en gehouden in de zaal „Excelsior,” St. Janstraat 15.

De morgenvergadering werd geopend met het lied „*Wij danken U, Heer, voor profeten.*” Ouderling Uffo Uffens deed het gebed, waarna de Rotterdamsche Zangvereniging „Hoop van Israël” zong „*Het Gebed.*”

Na eene korte inleidende rede van pres. Kruitbosch, kreeg Ouderling Christiaan F. E. Weenig het woord. Hij sprak over de noodzakelijkheid van het gehoorzamen der eerste vier beginselen des Evangelies, en verduidelijkte zijne betoogingen met eene gelijkenis.

Pres. Hurren, die daarna sprak, behandelde den aard van het ware geloof. Gelooven beteekent meer dan louter beweren; het

beteekent alles te volbrengen wat onder de „werken des geloofs” begrepen is.

Door Ouderling Iemke Kooijman, die vervolgens het woord kreeg, werd gewezen op de profetie van Jesaja: dat het licht van Zion zoude opgaan, als „de duisternis de aarde zal bedekken en donkerheid de volken.” De prediking van het ware Evangelie gaat de komst des Heeren vooraf.

Slotzang: „*Heilboden Gods.*” Dankzegging door Ouderling Assenberg.

Ten 2 uren werd de middagvergadering geopend met het lied „*Lieflijk rijst het heilig daglicht.*” Ouderling Van de Graaf bad, waarop men zong: „*Het brood wordt ons hier toegediend.*”

Ouderlingen Delbert E. Wilcox en Pieter Noorda, bijgestaan door de Ouderlingen Kenner en Willie, verrichtten de bediening van het Heilige Avondmaal. Ondertusschen zong het zangkoor: „*Gij, Geest des hemels, spreid alom uw liefde.*”

De algemeene autoriteiten der Kerk, door den leider der vergadering voorgesteld, werden eenstemming ondersteund.

Ouderling Herbert van Dam was de eerste spreker. Na de herstelling van het Evangelie, zeide hij, hebben vele sekten hun stelsel gevormd naar het voorbeeld van Christus. De leeraars van die sekten zijn niet van God geroepen, maar hebben zich zelven opgeworpen.

Ouderling Bragonje hield eene korte afscheidsrede.

Het koor zong: „*O God hoor toe.*”

Vervolgens sprak Ouderling Gerardus C. Bernards. Deze drukte zijne blijdschap uit, in het Evangelie te leven, daar dit ons zal terugbrengen in 's Heeren tegenwoordigheid.

De overige tijd werd door President Cannon ingenomen. Eenheid, zeide spreker, is het kenmerk van de Kerk. Er is niets onzedelijks in onze leer. Alles wat er in bevat is, is tot veredeling der menschheid. Leeft een voorbeeldig leven.

Na het zingen van het lied „*O Heilgen, zaagt gij boven dien berg zoo hoog,*” werd het dankgebed uitgesproken door Ouderling Smith.

De avondvergadering ving aan om 7 uur met het zingen van „*Loutré goedheid, liefdekoorden.*” Het gebed werd gedaan door Ouderling Gabriël J. Neerings. Vervolgens gaf het koor „*De Heer is mijn Herder*” ten beste.

De eerste spreker was Ouderling Bernard A. Denkers, die volgens den Bijbel aantoonde dat er heden ten dage zoowel openbaring moet wezen als in de vroegere tijden. De Heere heeft zich geopenbaard aan Joseph Smith, en bekend gemaakt, wat wij moeten doen om zalig te worden.

President Cannon, wien daarna het woord gegeven werd, verklaarde dat Christus zich na zijn dood nog geopenbaard heeft. De openbaringen hielden dus niet met Hem op. Er is niets onredelijks in, dat er heden openbaringen zijn. Onze leer is geheel en al een redelijke leer.

Thans zong het koor: „*Goeden nacht.*”

President Kruitbosch was de laatste spreker. Hij zeide o. a.: de Heer zal de leidsman wezen van hen die waarheidslievend zijn. Er zijn vele valsche profeten in de wereld. Wij zijn hier gekomen om de waarheid te brengen, de volle waarheid. Spreker behandelde vervolgens het voordeel des doops: „vergeving van zonden,” en spoorde de heiligen aan tot plichtsbetrachting en de vrienden tot onderzoek.

Dankzegging door Ouderling Samuel J. Allen.

In al de vergaderingen heerschte een goede vredige geest. De heiligen, ook van andere plaatsen, waren goed opgekomen om ze bij te wonen. Het aantal vreemdelingen bedroeg in den morgen 37 en des avonds 87. De medewerking van het bovengenoemde zangkoor (onder leiding van broeder R. Willemsteijn) droeg veel bij tot het veraangenamen der bijeenkomsten.

In den voormiddag van den volgende dag, 28 September, werd er om tien uur eene raadsvergadering door de zendingen gehouden. De in deze bijeenkomst gegevene onderrichting en aansporing zullen ongetwijfeld tot succes leiden in de toekomst.

LEMKE KOOIJMAN, *Secr.*

Zondagschool-Schetsen.

N O V E M B E R.

KINDERGARTEN-DEPARTEMENT.

Gedachte voor den Onderwijzer: Gehoorzaamheid aan wetten van God.

Les 25. Het Vasten. (Mattheüs 6).

Christus vastende in de woestijn (Matth. 4). — Het vasten zooals het heden betracht wordt.

Les 26. De Tienden en het Hefoffer. (Mal. 3.)

Het penningske der weduwe (Mark 12, Luk. 21). — De Tiendheffing zooals die heden betracht wordt. — Het Nickelfonds.

Les 27. Het Woord van Wijsheid. („De Ster”, 1901, blz. 121).

Hoe Daniël het Woord van Wijsheid onderhield en de gevolgen (Daniël 1).

LAGERE AFDEELING.

Les 25. Een Vriend in Nood. Jonathan — 1 Samuel 18, 20.

Doel der Les, Algemeene Waarheid: Ware vriendschap wordt gevolgd door zegeningen.

Feiten: Saul zoekt David te dooden — Jonathan komt tusschenbeide — hoe Jonathan David waarschuwt — hun scheiden en verbond.

Om van buiten te leeren: „De Heere zij tusschen u en mij tot in eeuwigheid”.

Les 26. Een edele Vijand. David — 1 Samuel 24, 26.

Doel der Les, Algemeene Waarheid: Gezegend zijn de barmhartigen.

Feiten: Saul zoekt David om hem te dooden — Saul gaat in een spelonk — David volgt hem er in — wordt angespoord hem te dooden — neemt een stuk van zijnen mantel — Saul bekeert zich — wederom vindt David Saul slapende en neemt zijn spies en waterflesch.

Om van buiten te leeren: „Gij zijt rechtvaardiger dan ik: want gij hebt mij goed vergolden, en ik heb u kwaad vergolden.”

Les 27. Een eigenzinnige Zoon. Absalom — 2 Samuel 15, 16, 17, 18.

Doel der Les, Algemeene Waarheid: Een zondig leven is geen veilig leven.

Feiten: Absalom wilde koning zijn in plaats van zijn vader — kocht de liefde van vele zelfzuchtige menschen — ging krijg voeren tegen des konings leger — de koning had zijn slechten jongen lief en wilde hem voor leed bewaren — De Heere besehermde Absalom niet — zijn treurige dood.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING.

Les 25. Samuel de Lamaniet. Helaman 13.

Algemeene Waarheid: Gods profeten 'zijn Zijne woordvoerders.

Feiten: Samuels zending — zijne profetie — een nieuwe ster — de nacht voordat Christus kwam — de teekenen.

Les 26. De Teekenen verschijnen. 3 Nephi 1.

Algemeene Waarheid: Het zekere woord der profetie faalt nimmer.

Feiten: Ongeloovigen verklaren dat het teeken gefaald heeft — verwoesting der geloovigen beraamd — Nephi's gebed om bevrijding — de teekenen verschijnen.

Les 27. Samuel verworpen. Helaman 16.

Algemeene Waarheid: God kan Zijne profeten beschermen.

Feiten: Sommigen gelooven Samuel — anderen werpen steenen naar hem — zij trachten hem te binden — hij ontvlucht.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING.

Les 25. Alma's volk trekt naar Helam — Amulon en de priesters van Noach. Mosiah 18, 23.

Les 26. Alma, in Helam, verdrukt door de Lamanieten — de bevrijding van Alma's volk. Mosiah 23, 24.

Les 27. Het hereenigde volk van Nephi in Zarahemla — Alma hun Hoogepriester. Mosiah 25.

THEOLOGISCHE AFDEELING.

Les 25. De Klaagliederen van Jeremia (588 v. Chr.).

De eenzaamheid en ellende van de stad — de ruïne — de bitterheid van het verdriet — het lijden het gevolg van zonde — de ellende geduld — gebed om bevrijding.

Klaagliederen, hoofdstuk 1—5.

Les 26. Het overblijfsel van Juda in het Heilige Land (588—587 v. Chr.)

Gedália tot overste gesteld over het land van Juda — de overste gewaarschuwd tegen een komplot om zijn leven — Gedália vermoord door Ismaël — gevangenen weggenomen — gevangenen ontzet door Jóhanan — de vlucht naar Egypte tegen den wil des Heeren — de val van Egypte voorspeld — afgodendienst van de Israëlieten.

2 Koningen 25 : 22—30; Jeremia, hoofdstuk 39 44.

Les 27. De Gevangenen in Babel. (606—570 v. Chr.).

Daniël en zijne vrienden — Nebukadnézar's droom — Daniël's nitlegging — des konings gouden beeld — de gloeiende oven — Daniël's metgezellen bevrijd — Nebukadnézar's tweede droom — des konings vernedering — prijst den Koning des Hemels,

Daniël, hoofdstuk 1—4.

De Siter.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der laatste Dagen.

Indrukken onder de Mormonen.

(Uit de *Deseret News*.)

De redacteurs die deze stad korten tijd geleden bezochten, geven aan hunne respectievelijke lezers de indrukken, die zij ontvingen terwijl zij hier waren, ten beste. De redacteur van de *Gazette* van Sumner, Bremer Co., Iowa, van 3 September, heeft dit te zeggen:

„Het Mormonisme heeft als eene instelling en in zijn merkteeken op een grens-beschaving, en in het bijzonder in zijne durende monumenten van brons en steen der industrie, opoffering, ijver en toewijding van de volgelingen van dezen vreemden godsdienst, Salt Lake City boven de andere steden der wereld verheven, beide de oude en de nieuwe, in zijn eisch op de belangstelling en aandacht van den toerist en den student van de historie en stoffelijke voortgang”.

Iets verder, in denzelfden brief, zegt hij:

„De Mormonen zijn een zindelijk, intelligent, nijver, goed-uitziend, en wij gelooven eerlijk en deugdzaam volk. Een Mormoon van aanzien moet een geheel-onthouder wezen van alle sterke dranken en prikkelende middelen, met inbegrip van tabak, thee en koffie, den Zondag heilig houden, moet niet vloeken en moet den gouden regel handhaven, zelfs jegens „gentiles” (niet „Mormonen”). Wij gelooven, gedeeltelijk uit de leeringen der Kerk en gedeeltelijk uit de kracht der omstandigheden dat een Mormoon de mate van den standaard van een waren man en eene ware vrouw zeer nabij komt. In hun kerkelijk werk worden geene salarissen betaald, allen zijn predikers in hoogere of lagere graad, zitplaatsen zijn vrij, een collecte of inteekening wordt er nooit gehouden, en toch wedijveren zij met alle andere kerken in den rijkdom, schoonheid en doelmatigheid van hunne gebouwen, in hunne welwillendheden en in hunne zich wijd en zijd uitstreckende zendingsgeest en ondernemingen. Het zou schijnen dat het Mormoonsche volk in al den tijd de grootste toenadering maakt tot Christus' zichtbaar koninkrijk op aarde; en dat Salt Lake de beste illustratie van de „Eeuwige Stad” is die deze wereld ooit zal zien.”

Miss Katie M. Cashman schrijft in de *Post* van Vicksburg, Miss.:

„Er kan niet te veel gezegd worden tot lof van de Mormonen en hunne voorkomende behandeling der National Educational Association. Zij waren inderdaad de eenige die zichzelf interesseerden in de bezoekende courantenmensen en een ieder dezer „Heiligen der Laatste dagen” zooals zij zichzelf noemen maakte een aangename indruk op allen die met hen in aanraking kwamen. De Mormonen zijn intelligent, welmeenend en liefderijk, en er bestaat een eenheid onder hen, zoo treffend dat het zelfs toegegeven wordt door degenen die het grootste vooroordeel tegen hen bezitten. en op allerlei wijzen in beslist tegenstrijd is met de twist en oneenigheid onder zoovele andere kerkgenootschappen en godsdienstige sekten.”

De redacteur van de *Wave* van White Lake, Zuid-Dakota, van 4 September, zegt:

„Met eene enkele uitzondering was dit het eerste bezoek dat iedereen van het gezelschap voor het eerst had gemaakt aan de stad van Zion — de rijkste en waarschijnlijk de voorspoedigste stad op het westelijk vasteland. In één opzicht ten minste is dit ontegenzeggelijk waar — er is minder armoede in evenredigheid tot de bevolking dan in eenig ander middelpunt van den handel. Inderdaad schijnen er geen werkelijke armen te zijn onder Zion's bevolking. Natuurlijk zijn zij niet allen rijk, noch zelfs wat men welgesteld noemt, maar het is de bijna universeele regel dat het volk zijn eigen huizen bezit, en waar dit het geval is, behoeft het u niet gezegd te worden dat de woningen allemaal huiselijk zijn.”

Anderen schrijven in eenzelfde gemoeds-stemming. Het vooroordeel tegen de Heiligen der Laatste Dagen, hunne leeringen en instellingen is gekunsteld, in het leven geroepen door partijmannen die belang hadden in den strijd omdat ze er door bevoordeeld werden. De „Mormonen” en het „Mormonisme”, doorstaan altijd met het beste gevolg een onderzoek in hun waar licht en zonder partijzucht. Velen vragen zich af, wanneer hunne oogen geopend worden zoodat zij voor zichzelf kunnen zien, waarom zij het toegestaan hebben, dat ze bedrogen werden aangaande een onderwerp waarmede iedere Amerikaan familiaar behoorde te wezen, omdat het zoo ten nauwste verbonden is met de Amerikaansche geschiedenis.

Vragen en Antwoorden.

HET VERSCHIL TUSSCHEN DE SLEUTELN VAN HET PRIESTERSCHAP EN HET PRIESTERSCHAP.

Vraag: Wat is het verschil tusschen het Priesterschap in het algemeen en de sleutelen van het Priesterschap?

Antwoord: Het Priesterschap in het algemeen is de autoriteit,

aan den mensch gegeven om voor God te handelen. Aan iederen man die verordineerd is tot eenige graad van het Priesterschap, is zijne autoriteit opgedragen.

Maar het is noodig dat iedere handeling onder zijne autoriteit verricht, gedaan worde op den gepasten tijd en de gepaste plaats, op de gepaste wijze en volgens de gepaste orde. De macht om dezen arbeid te leiden maakt de *sleutelen* van het Priesterschap uit. In hunne volheid worden deze sleutelen door slechts één persoon in een tijd gehouden, en wel door den profeet en president van De Kerk. Hij kan een zeker gedeelte van deze macht aan anderen opdragen of toevertrouwen, in welk geval die persoon de sleutelen houdt van dien bizonderen arbeid. Derhalve houden de president van eenen tempel, de president van eenen ring, de bisschop van een wijk, de president van een zending, de president van een quorum ieder de sleutelen van den arbeid, in dat bijzonder lichaam of die bijzondere positie verricht. Zijn Priesterschap is niet vermeerderd door zijne speciale aanstelling, want een zeventiger die over een zending resideert heeft niet meer Priesterschap dan een zeventiger die onder zijne leiding werkt; en de president van een ouderlingen-quorum, bij voorbeeld, heeft niet meer Priesterschap dan eenig lid van dat quorum. Maar hij houdt de macht om den officiëlen arbeid, in die zending of dat quorum verricht, te leiden, of met andere woorden, *de sleutelen* van die afdeeling van dat werk. Zoo is het door al de vertakkingen van het Priesterschap heen — er moet zorgvuldig onderscheid gemaakt worden tusschen de algemeene autoriteit en de leiding van den arbeid door die autoriteit verricht.

Impr. Era.

Jan. '01.

VERVULLING EENER PROFETIE.

Verklaar Amos 8 : 11, 12:

„Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere HEERE, dat Ik eenen honger in het land zal zenden; niet eenen honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te hooren de woorden des Heeren.

„En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het noorden tot het oosten; zij zullen omlooopen om het woord des Heeren te zoeken, maar zullen het niet vinden.”

Vraag: Is deze profetie reeds vervuld geworden, of moet zij nog plaats hebben?

Antwoord: In de Bijbelsche profetieën is het gewoon dat er verscheidene gebeurtenissen in hetzelfde hoofdstuk voorspeld worden, welke op verschillende tijden plaats zullen hebben. De aangehaalde profetie, in Amos 8 : 11, 12, mag gezegd worden reeds eeuwenlang in vervulling te zijn geweest — inderdaad reeds sedert het Evangelie van de aarde genomen werd. Dit veroorzaakte den hongersnood „om het woord des Heeren te hooren.” De onderscheidene godsdienstige bewegingen welke plaats gegrepen hebben sedert dien tijd, zooals, bijvoorbeeld, de beweging van de Albigenzen (aanhangers eener Christelijke sekte, ontstaan in de twaalfde eeuw),

de hervorming, godsdienstige opwekkingen, etc. wijzen het „heen en weer loopen om het woord des Heeren te zoeken” aan. Deze toestand is grootelijks weggedaan door de herstelling van het Evangelie in onze dagen. De profetie in kwestie is er een van eene lang aangehoudene vervulling.

Mei '01.

Impr. Era.

President Lyman's Reizen.

Door Ouderling JOSEPH J. CANNON, in de *Millennial Star*.

(*Vervolg van blz. 302*)

Tijdens ons driedaagsch bezoek in St. Petersburg zagen wij vele van hare interessante gezichten, zooals het winterpaleis, de Hermitage-kunsgalerij en het museum van denzelfden naam, en vele der kerken. De interessantste kenmerkende hoedanigheid is echter, daar en in andere plaatsen, het volk zelf geweest. Wat de Russen in het verleden gebouwd en voltooid hebben is natuurlijk een bladwijzer van het karakter van het volk, maar de levende, zich bewegende personen van heden ten dage zijn natuurlijk degenen om dewelke onze belangstelling zich concentreert. Wij waren verrast, te bevinden dat zoovele Russen een lichte gelaatskleur hebben. Er zijn donkerkleurige onder hen, maar in St. Petersburg en Moskau helt de groote meerderheid naar het blonde over en heeft ten minste blauwe oogen. Het is ietwat eigenaardig, te ontdekken dat velen wier haar donker is en de complexie zwartachtig, oogen hebben zoo grijs en blauw als die van het volk van Noorwegen. De Russen zijn groot gebouwd en sterk, en dit hebben zij noodig, want hun land is een land waar het dagelijksch brood alleen door hard en zwaar werk verdiend wordt, en de winters zijn streng en koud.

Rusland is een oud land, maar vergeleken bij andere westelijke natiën is het in vele opzichten een eeuw of meer ten achteren. De menschen zijn beklagenswaardig onkundig. Hoe het in de plattelandsdistricten is, alwaar de dorpjes van elkaar gescheiden zijn door mijlenlange wouden en velden, kan afgeleid worden uit het feit dat een groot gedeelte van de inwoners der grootste steden niet kan lezen of schrijven. Wij waren genoodzaakt onzen koetsier een gedrukt of geschreven stuk papier aan te bieden, waarop stond waarheen wij wenschten te rijden, daar wij niet in staat waren de taal te spreken. Velen hunner, minstens de helft, konden het niet lezen en trokken zich terug ten gunste van anderen die het wél konden, of vroegen anders een politieagent om het voor hen te lezen. Hunne methoden van landbouwen zijn ook meest overoud. Zij gebruiken nog de sikkel en handhark. Hun alleenheerschend gouvernement, zonder grondwet of gekozen vertegenwoordigers is zoover ten achter bij de moderne politiek, dat het nauwelijks als een feit te gelooven is. Rusland is gelijk aan

een groote uit zijne kracht gegroeide jongen, onwetend en onrijp, met weinig ondervinding of oordeel van zichzelf, noodwendig onder een eigenmachtig bestuur. Het zal der vrijheid tijd kosten om te groeien en op prijs gesteld te worden. Alexander II, de grootste heerscher die Rusland ooit gehad heeft, die de lijfeigenen bevrijdde en op vele andere wijzen zijn volk trachtte te helpen, was van zins zijn land een grondwet te geven, maar in spijt zijner verlichting en liefde, werd naderhand herhaaldelijk zijn leven gezocht. Eindelijk nadat zijn rijtuig vernield was en de begeleiders verwond waren door een bom, werd er een andere naar zijn voeten geworpen, waardoor zij, die om hem heen waren, gedood werden en hijzelf doodelijk verwond. Zijn zoon en kleinzoon, de tegenwoordige Tsaar, zijn goede heerschers geweest, maar zij zijn op de hoede geweest omtrent het verleen van grooter vrijheden aan hun volk. De gruwelijkheden van de nihilisten en hunne bedreigingen zijn tot eene groote mate de oorzaak geweest van de ontzettende politiedienst van het land. Geen persoon kan Rusland binnentreden of verlaten, of van de eene plaats naar de andere reizen, zonder dat zijn paspoort nagezien wordt en gestempeld door de politie. Er is geheime politie verspreid door geheel het keizerrijk en in alle andere natiën der wereld. Arm, onwetend, verdrukt Rusland; eenmaal zal er vrijheid komen. Moge die tijd gestadig naderen zonder de schriktooneelen van bloedvergietingen en revolutie.

Het is langer dan twaalf uren rijden van St. Petersburg naar Moscau. Tusschen twee haakjes: Russische treinen rijden niet heel snel. Wij verlieten de hoofdstad toen de zon in wonderbare pracht onderging, en haar licht viel op de koepels der kerken en maakte de stad, toen zij in de verte verdween, zeer schoon.

Een onzer eerste ondervindingen in Moscau was het bestijgen van den toren van Ivan den Groote binnen het Kremlin. Het is naast dit gebouw waar de groote klok van Moscau, „de koningin der klokken” staat. Zij was gebroken door een val, na vier jaar in gebruik te zijn geweest. Dat is bijna twee eeuwen geleden. De massieve klok is zes-en-twintig (Eng.) voet hoog en weegt ongeveer tweehonderd ton. Van den top van den toren hadden wij een heel goed vergezicht. De kleine Moskva-rivier kan men haar weg zien slingeren door de stad. Beneden ons, aan de oever der rivier, strekt zich een der wallen van het Kremlin uit. Kremlin, hetwelk het aloude Tartaarsch woord is voor vestingwerk, is de naam die aan de oorspronkelijke stad gegeven werd. De driehoekige grond is verheven en ingesloten door sterke wallen. Binnenin zijn het paleis, de gouvernementsgebouwen, kloosters en kerken. Wij konden eveneens den wal zien die het Kitai Gorod insloot, het gedeelte dat er bijgevoegd werd toen het Kremlin te klein werd om de inwoners van de groeiende stad te gerieven. Thans staan deze oorspronkelijke vestingwerken te midden van wijd in het rond verspreide woningen en kerken. Het is een betooverend gezicht. Er zijn weinigen in de wereld die zich er mede kunnen meten.

Moscou is de „stad van kerken”. Meer dan vier-honderd-en-vijftig verheffen hunne fiere spitsen en koepeldaken over de woonhuizen en andere gebouwen. Zij zijn opgericht volgens een stijl van architectuur ontwikkeld van de Byzantijnen en zijn allerwonderlijkst. De koepeldaken, het kenmerk van de Russische kerken, zijn peervormig, en zijn rijkelijk gekleurd en verguld. Binnen het Kremlin en buiten hetzelfde konden er, vermoedelijk, duizenden derzelven gezien worden, roode, groene, witte, gele, of diep indigo-blauwe, de laatste fonkelend van vergulde sterren. Dikwerf echter zijn de spitsen en dommen belegd met koper en goud. De oppervlakte wordt nooit dof, maar glinstert schitterend. Boven iedere kerk is het Grieksche kruis. De daken van de gebouwen zijn eveneens met vele kleuren beschilderd, waarvan het groen de overhand heeft, en hare muren zijn helder getint. Het gezicht is oostersch, en schijnt voor het westelijke oog ingebeeld, bijna als een droom.

Een van de belangrijke voorwerpen in Moscou is de collectie van Russische schilderijen in de Tretiakof-galerij. Eenmaal binnen de muren, voelt men het verschil van alles wat men te voren gezien heeft. Hier zijn alleen Russische idealen en kunst. Er is iets verkwikkends in de nieuweid van den stijl, beide in onderwerpstof en uitvoering. Er is veel van het tragische in de Russische kunst. Een der eerste schilderijen is eene piramide van bekkeneelen, waarop de heldere woestijnzon hare stralen werpt en waarover de raven vliegen. Het volgende is het schilderstuk van Ivan den Verschrikkelijke, juist nadat hij zijn zoon vermoord heeft. De woeste oude Tsaar houdt het hoofd van den schoonen stervenden jongeling tegen zijn borst, en tracht tevergeefs den vloed van bloed van zijn voorhoofd te stelpen. Het stroomt hoogrood tusschen zijne verkwijnde vingers. Dichtbij ligt de koninklijke staf, waarmede de daad verricht was. De blik van schrik op het gelaat van den ouden man toont de stortvloed van gewetenswroeging aan, die reeds over hem is heengestreden. De voorstelling is getrouw naar het leven. Ivan de Verschrikkelijke, een van Rusland's grootste heerschers, gaf groote gaven aan de kerk, bouwde altaren en nam ten laatste priesterlijke orders om deze en andere misdaden weder goed te maken. Vader en zoon liggen nu zij aan zij in de Domkerk van den Aartsengel Michael. Twee schilderijen van de gewijde geschiedenis treffen den opmerker om hunne oorspronkelijkheid van begrip. De eene is het vaak geschilderde tooneel der kruisiging. Het is na de drie uren van duisternis. De zon schijnt weder. De moordenaar aan des Heilands rechterhand is afgenomen en er worden voorbereidselen gemaakt om Hem te verwijderen. Inplaats van hooge kruisen en de lichamen hoog opgehangen, heeft de artist de voeten slechts één of twee voet boven den grond gezet. De kleine groep, die naar het verscheurde lichaam van den Onschuldige staart, is, zoowel als de centraal-figuur, wèl geschilderd. Een andere schilderij stelt Jezus in den Tempel voor. Onder een portiek, op den vloer, zitten de rabijnen in een kring. In een wit kleed heeft Jezus zijn plaats bij hen. Zijne knieën zijn opgetrokken

en Hij rust met zijn kin op zijne handen boven dezelve. Zijn gelaat is zeer nadenkend. De schilderij heeft een voorkomen van werkelijkheid, en is zeer bekoorlijk.

De Russen zijn uiterst kwistig in het versieren van hunne kerken. Zoowel in- als uitwendig is er geen goud gespaard. Binnen het Kremlin zijn vele plaatsen van aanbidding, en de rijkdom die er in is, is fabelachtig. Drie domkerken staan naast elkaar alwaar de Tsaïen gedoopt en getrouwd, gekroond en begraven werden. De Domkerk van de Maria-hemelvaart, alwaar hunne kroning nog plaats vindt, is, zelfs aan hare muren en pilaren, met goud versierd. In deze plaatsen zijn gouden beelden van de heiligen bezet met diamanten en andere juweelen. De beelden zijn gewoonlijk plat en in een lijst geplaatst, gelijk eene schilderij. De afbeeldsels zijn dan rechtop gezet, of op een stellige geplaatst, gelijk een groot boek. Het volk kust het glas dat ze bedekt, gewoonlijk juist tegenover de voeten en handen, terzelfder tijd het teeken des kruises makende en gebeden herhalende. Het glas wordt besmeerd en onzuiver door de aanraking van zoovele lippen, maar dit weerhoudt het volk niet van de walglijke gewoonte. Niet alleen de beelden, maar reliquiën en andere dingen worden aanbeden. In de Domkerk van de Maria-Boodschap is een lang kastje met beenderen en andere huiveringwekkende voorwerpen. De gids duidde twee donkere verdorde handen aan als die van den Apostel Markus (de gids gaf geen bepaalde inlichting of Markus ooit een Apostel was of niet) De menschen gingen in eene lange rij langs de eene kant van het kastje heen en langs de andere terug, het glas tegenover de beenderen kussende. Moeders tilden hunne kinderen op om deze voorwerpen te kussen. In de Domkerk van den Aartsengel Michael is de zilveren doodkist van Dimitri, den zesjarigen zoon van Ivan den Verschrikkelijke, een reliquieën-kastje gemaakt. Dimitri werd vermoord en begraven hier met zijne verwanten. Boven de doodkist aan de eene zijde bevinden zich de met bloed bevleete kleederen, door het kind gedragen, toen het den dood vond, te zamen met enkele stukken van zijn speelgoed. Het deksel van de doodkist is opgelicht, en aan het hoofd is nog een plaats om te kussen. Dit is een gewichtig reliquieën kastje, en de menschen zijn hier het vurigst in hunne aanbidding. Arme onschuldige prins, zijn einde was droevig, maar zijn stof — nu eeuwen oud — zou in vrede ter ruste gelegd moeten worden. Het is geen geschikt voorwerp voor vereering of aanbidding.

Op Zondagmorgen, den 9den Augustus, of volgens den Russischen tijd den 27sten Juli, gingen wij tezamen naar het Alexander Park, langs den noordwestelijken wal van het Kremlin, om een gebed ten hemel te zenden. Dit aardige bosch van boomen neemt de plaats in van wat eens de wijde gracht was, die medehielp de wallen te verzekeren tegen indringers, Wij waren omstreëks vijf-en-zeventig (Eng.) ellen ten noorden van de drieënheidspoort, en keerden het gelaat naar het Kremlin. President Lyman's gebed was een geschikt gebed om gedaan te worden op dit ware middel-

punt van afgodische aanbidding. Hij smeekte den Heere de slavernij van Priesterlist te verbreken, die het volk kwelde, en bad dat de beeldendienst mocht overwonnen worden door het verspreiden der waarheid in het land. Hij bad dat de harten van de eerlijken en oprechten mochten gekeerd worden om naar de waarheid te zoeken en vroeg den Heere dringend dienstknechten vol wijsheid en geloof te zenden om het Evangelie aan de Russen in hunne eigene taal te verklaren. Hij bad voor den Tsaar en zijn gezin, dat zij mochten bewaard blijven van gewelddadigheid, en dat deze heerscher mocht leven om de godsdienstvrijheid, die zijn onderdanen noodig hebben, te vermeerderen, zoodat allen hunnen vrijen wil mogen hebben. In verband met het gebed, onlangs in St. Petersburg gedaan, wijdde President Lyman het land in en draaide den sleutel om voor de prediking van het Evangelie in het keizerrijk Rusland. Het verspreide Juda en de vergaderde nakomelingen van Jozef werden herdacht en aan den Heere voorgesteld om zijnen zegen, en Hij werd gevraagd het werk van het brengen van zaligheid beide aan de levenden en aan de dooden aan te zetten.

Wij waren ongestoord in ons gebed, en de zoete invloed van den Geest bracht zeer klaarlijkheid vrede aan onze zielen.

(Slot volgt).

Een nieuwe Apostel gekozen.

Uit de *Millennial Star* vernemen wij dat in de jongste algemeene conferentie President Francis M. Lyman ondersteund is geworden als president van den Raad der Twaalf Apostelen, en dat Ouderling George A. Smith gekozen werd om de vacante plaats in te vullen in dien Raad, veroorzaakt door den dood van President Brigham Young Jr.

Overleden.

VERRA. — Te Rotterdam, den 27 September 1903, Abel Wieger Verra, zoon van Constantinus — en Jacoba Verheek—Verra, geboren te Harlingen, 20 Februari 1882, gedoopt den 4 September 1897, te Amsterdam, door Ouderling Richard N. Hill, en bevestigd door Ouderling Ruurd E. Beima.

I N H O U D :

Holland's Aanmoedigende Toestand	Blz. 305	Vragen en Antwoorden	Blz. 314
Rotterdamsche Conferentie	" 309	President Lyman's Reizen :	" 316
Zondagschool-Schetsen	" 311	Een nieuwe Apostel gekozen	" 320
Indrukken onder de Mormonen	" 313	Overleden	" 320

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 cent.